

บันทึก

เรื่อง การออกกฎกระทรวงกำหนดให้รถยนต์บรรทุกขนาด ๒ ๑/๒ ตันขึ้นไปติดขอพวงท้ายรถ

ตามหนังสือของกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๓๗๔๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า จะออกกฎกระทรวงตามความในมาตรา ๓๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ กำหนดให้รถยนต์บรรทุกขนาด ๒ ๑/๒ ตันขึ้นไปติดขอพวงท้ายรถ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาแล้ว ขอเสนอต่อไปนี้

๑. มาตรา ๓๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดและการใช้เครื่องอุปกรณ์ ที่จะติดรถ เช่น โคม เครื่องมองหลัง เครื่องห้ามล้อ แตร เครื่องระงับเสียงท่อไอเสีย ปัญหาที่ว่า ขอพวงท้ายรถสำหรับลากจูงรถจะเป็นเครื่องอุปกรณ์ซึ่งรัฐมนตรีจะมีอำนาจกำหนดให้เจ้าของติดไว้ที่รถด้วยหรือไม่

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า การพิจารณาเรื่องนี้จำเป็นต้องพิเคราะห์ว่าคำว่า “เครื่องอุปกรณ์” ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวนี้หมายความว่าเพียงใด ในการนี้จะต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๑๐ มาพิจารณาประกอบด้วยซึ่งมาตรานี้บัญญัติว่า “เครื่องอุปกรณ์ได้แก่สิ่งหามทรัพย์ ซึ่งโดยปกตินิยมเฉพาะถิ่นหรือโดยเจตนาจัดแจงแห่งผู้เป็นเจ้าของทรัพย์เป็นประธาน ย่อมเป็นของใช้ประจำอยู่กับทรัพย์เป็นประธานนั้นเป็นอาจณ เพื่อประโยชน์แก่การที่จะจัดดูแล หรือใช้สอย หรือรักษาทรัพย์เป็นประธานนั้นเอง....”

๓. จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เครื่องอุปกรณ์ที่จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ติดรถนั้น จะต้องเป็นสิ่งที่ประจำอยู่กับรถเป็นอาจณ เพื่อประโยชน์แก่การจัดดูแล หรือใช้สอย หรือรักษารถนั้น แต่ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าขอพวงท้ายรถเป็นของที่โดยปกตินิยมใช้กัน หรือเป็นเจตนาจัดแจงของผู้เป็นเจ้าของรถทั่ว ๆ ไปอันจะพึงถือว่าเป็นของที่ต้องใช้ประจำอยู่กับตัวรถ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่าออกกฎกระทรวงกำหนดให้รถบรรทุกขนาด ๒ ๑/๒ ตันขึ้นไปมีขอพวงติดที่ท้ายรถตามที่ถามมานั้นหาได้ไม่

จึงขอเสนอเพื่อพิจารณา

(ลงชื่อ) หยุด แสงอุทัย

(นายหยุด แสงอุทัย)

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

รักษาการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา